

VI.

На 31-й май генералъ Протичъ телеграфиралъ отъ главната си квартира въ Нишъ на князъ Миланъ и му съобщилъ, че единъ руски офицеръ, адютантъ на генералъ Тотлебенъ, прѣминалъ прѣзъ Нишъ за да отиде въ Бѣлградъ. Този офицеръ носилъ писмо отъ руския генералъ, съ което канѣлъ сръбския князъ да делегира лице, за да се опрѣдѣлятъ сръбскитѣ граници при Пиротъ.

Миланъ съобщилъ тази телеграма на Ристича. Послѣдниятъ се намиралъ вече въ Берлинъ. Ристичъ посвѣтвалъ княза да отложи изпращането на делегатъ, или ако това му е невъзможно, да протаква работата, до като конгресътъ се произнесе окончателно за граничния въпросъ.

Неблагоприятни за Сърбия новини идѣли отъ всѣкъждѣ. Исканията на Австрия изплашили най-много сръбското правителство. На 2 юний Груичъ свикалъ въ Бѣлградъ министерски съвѣтъ, на който присѣствувалъ самъ Миланъ. Въ тоя съвѣтъ билъ разискванъ рапорта на Ристича отъ Виена. Ето какъ резюмира Груичъ разискванията въ тоя съвѣтъ.

„Ние сме по принципъ съгласни, че прѣди всичко трѣбва да добиемъ едно териториално разширение. Но ние се страхуваме да не заплатимъ много скъпо за това; ако излѣзе тѣй, както самъ Негово Височество ни обясни, ние ще има да се опасяваме въ послѣдствие отъ една австрийска ипотека надъ Сърбия. Дано вашиятъ патриотизъмъ, пише по-нататкъ Груичъ на Ристича, и вашиятъ разумъ прѣдпазятъ отечеството отъ погибель и въ сѣщото врѣме отъ отмъщението на Австро-Унгария!“

Като прѣдѣнява поведението на Андраши Груичъ казва:

„Чудно ми е, дѣто графътъ ни налага такава страшна алтернатива: или да подпишемъ въпросния договоръ, или да се примиримъ да загубимъ дори Нишъ, свободата на който изкупихме съ толкова кръвъ“.

По-нататкътъ замѣстникъ на президента удобрява постѣжката на Ристича, дѣто не търси случай да поднови прѣговоритѣ съ австрийския делегатъ Швигелъ; той съвѣтва Ристича, дано отклони задължението за железницитѣ, постройката на които ще се наложи отъ самитѣ обстоятелства.

Слѣдъ откриването на конгреса Ристичъ ималъ срѣща съ Бобриковъ, руски воененъ делегатъ въ конгреса. Генералътъ му съобщилъ, че той ще подѣржа граничната линия за Сърбия, начинаейки отъ Гиланъ, Св. Илия, Зне-поле и Акъ-Паланка. Тази линия намалявала на повече отъ половината прѣтенциитѣ на сърбитѣ. Графъ Андраши изказалъ мнѣние, границата да почне отъ Копаоникъ, Голакъ, Търновацъ, Св. Илия, Трънъ, Драгоманъ и Св. Никола. Сръбскитѣ делегатъ настоявалъ и за Кула, обаче австрийскитѣ канцлеръ се въздържалъ да се произнесе, но „ако той обѣщае, пише Ристичъ въ единъ рапортъ, ние ще успѣемъ сигурно“.